

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. София, 04.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**

при участието на секретаря **ВЕРА Й. ТАСЕВА**
като разгледа докладваното от **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**
Административно наказателно дело № 20211110212821 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на „Колев и Колев“ АД, ЕИК 205365542, чрез упълномощен представител - адв. Р. С., срещу Наказателно постановление №22-007355/26.08.2021г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда - София“, с което за нарушение на чл.128 т.2 КТ на дружеството-жалбоподател на основание чл.416 ал.5 във вр. с чл.414 ал.1 КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2 500,00 /две хиляди и петстотин/ лева.

Със срочно подадената жалба се претендира отмяна на наказателното постановление поради съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Изтъква се, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като наказващият орган не е съобразил наведените срещу АУАН възражения, както и новонастъпили обстоятелства в периода между съставяне на АУАН и издаване на НП. Изтъква се, че дружеството - жалбоподател не е осъществило нарушението, за което е ангажирана имуществената му отговорност, тъй като трудовото

възнаграждение на работника е било заплатено в размера по чл. 245 ал. 1 КТ. Сочи се, че ако е осъществен състав на административно нарушение, то същото попада в хипотезата на чл. 415в ал. 1 КТ. Претендира се приложението и на чл. 28 ЗАНН. Навежда се, че размерът на наложената санкция е несправедлив. По изложените аргументи се прави искане за отмяна на наказаното постановление, алтернативно- за приложението на чл. 415в ал. 1 КТ или за намаляване размера на наложената санкция до законовия минимум.

В съдебно заседание дружеството - жалбоподател, редовно призовано, се представлява от адв. Р. С., който поддържа доводите и исканията в жалбата. Претендира разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна Дирекция „Инспекция по труда- София“, редовно призована, се представлява от юрк. П.П., който пледира наказателното постановление да бъде потвърдено. Излага съображения, че извършването на нарушението е доказано категорично и не са налице основанията за приложението на привилегированата разпоредба на чл. 415в ал. 1 КТ. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

„Колев и Колев“ АД е юридическо лице, регистрирано на територията на Република България, със седалище гр. София, адрес на управление район Възраждане, ул. "Арх. Петко Момчилов" № 2-8, ЕИК 205365542 и с представляващ И.К.И.. Дружеството е с предмет на дейност производство и търговия на промишлени стоки с цел продажба, външна и вътрешна търговия и свързаните с нея специфични търговски операции, търговско представителство и посредничество и др. и има качеството „работодател“ по смисъла на § 1 т. 1 от ДР на КТ.

На 07.07.2021г. в ДИТ-София постъпил сигнал с вх. № 21068116/07.07.2021г. от А.А.Г. с твърдения за нарушения на трудовото законодателство, в това число и за неизплатени трудови възнаграждения от работодателя „Колев и Колев“ АД. По повод на постъпилия сигнал в периода 12.07.2021г.- 06.08.2021г. служители на ДИТ- София, сред които и

свидетелката ЗДР. М. П., заемаща длъжността „инспектор“, извършили проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на „Колев и Колев“ АД. Проверката била извършена в Дирекция "Инспекция по труда - София" по изискани от проверяващите и представени от дружеството документи. При проверката инспекторите при ДИТ- София установили, че на 26.02.2021г. на основание чл. 67 ал. 1 т. 1 вр. чл. 70 ал. 1 КТ бил сключен трудов договор № 1365 между А.А.Г., като служител, и „Колев и Колев“ АД, в качеството на работодател, като А.Г. бил назначен на длъжност "управител склад", като било уговорено, че служителят ще изпълнява трудовите си задължения в склад на дружеството - жалбоподател на територията на град София, с адрес ул. "Арх. Петко Момчилов" № 2-8. С трудовия договор било уговорено основно месечно трудово възнаграждение в размер на 1 600, 00 лева /хиляда и шестстотин/ лева, платимо до края на месеца, следващ месеца, за който се дължи възнаграждението, в брой или по банков път. Уговорено било още, че срокът за изпитване е шест месеца, уговорен в полза на работодателя. Съгласно раздел VII от трудовия договор "Действие на договора. Прекратяване." през време на срока за изпитване, а и след това, трудовият договор можел да бъде прекратен от служителя с писмено предизвестие със срок от един месец.

На 15.06.2021г. служителят А.А.Г. подал едномесечно предизвестие за прекратяване на трудовото правоотношение с дружеството - жалбоподател.

Въз основа на докладна от 21.06.2021г., в която били констатирани нарушения на трудовата дисциплина, била издадена Заповед № 26/ 29.06.2021г. от производствения директор при "Колев и Колев" АД, с която по отношение на служителя А.Г. било отправено предупреждение, че ако не изпълни упоменатите в заповедта изисквания до датата на прекратяване на трудовото му правоотношение, ще му бъде наложена глоба в размер на една брутна работна заплата.

Със заповед № 32/14.07.2021г., издадена от изпълнителния директор на "Колев и Колев" АД, на служителя А.Г. на основание чл. 205 ал. 1 вр. чл. 207 ал. 1 т. 1 КТ за неизпълнение на задълженията, произтичащи от длъжностната му характеристика, и нарушения на трудовата дисциплина, били наложени удържки от неизплатените му трудови възнаграждения, както следва: от дължимото възнаграждение за месец май 2021г. - удържка,

възлизаща на 890, 38 лева и от дължимото възнаграждение за месец юни - удържка, възлизаща на 375,76 лева. Сумата в размер на 375, 76 лева била удържана от трудовото възнаграждение на служителя за месец юни 2021г., заплатено по банков път на 28.07.2021г. Заповед № 32/14.07.2021г. била връчена на служителя А,Г. чрез куриерска услуга на 02.08.2021г.

Със заповед № 1101/21.07.2021г. на основание чл. 326 ал. 1 КТ било прекратено трудовото правоотношение между А.А.Г. и работодателя "Колев и Колев" АД.

Свидетелката ЗДР. М. П. приела, че дружеството - въззивник е извършило нарушение на трудовото законодателство, като в качеството си на работодател не е изплатило в пълен размер трудовото възнаграждение на А.А.Г. за месец юни 2021г., а е удържало сумата от 375,76лв. от трудовото възнаграждение на лицето за месец юни 2021г., преди да изтече законоустановения едномесечен срок за оспорване на заповед № 32/14.07.2021г., с която работодателят претендира да е определил основанието и размера на ограничената имуществена отговорност на служителя. За това нарушение на 06.08.2021г. в присъствието на двама свидетели и на упълномощен представител на работодателя свидетелката З.П. съставила АУАН № 22-007355/ 06.08.2021г., с който повдигнала против дружеството - въззивник административнонаказателно обвинение за нарушение на чл.128 ал. 2 КТ, извършено на 01.08.2021г. Препис от АУАН бил връчен на представляващия дружеството - жалбоподател.

За резултатите от проверката по спазване на трудовото законодателство от страна на "Колев и Колев" АД бил съставен протокол за извършена проверка изх. № ПР2123291/06.08.2021г., с който на основание чл. 404 ал. 1 т. 1 КТ на работодателя били дадени задължителни предписания, сред които и работодателят да изплати разликата до пълния размер на дължимото и уговорено трудово възнаграждение за месец юни 2021г. на служителя А,Г., като бил определен срок за изпълнение на предписанието 20.08.2021г. Протоколът бил връчен на упълномощеното лице на 06.08.2021г.

В срока по чл. 44 ал. 1 ЗАНН срещу съставения АУАН били депозирані възражения вх. № 1272486/09.08.2021г. с доводи за липса на осъществен състав на административно нарушение. С възражението се заявявала готовност да бъдат изпълнени в срок предписанията, дадени с протокол за

извършена проверка изх. № ПР2123291/06.08.2021г.

На 16.08.2021г. дружеството - въззивник изплатило по банков път разликата до пълния уговорен размер на трудовото възнаграждение за месец юни 2021г. на служителя А,Г..

Въз основа на коментирания акт за установяване на административно нарушение на 26.08.2021г. инж. Димо Иванов - Директор на ДИТ - София издал атакуваното Наказателно постановление № 22 - 007355/26.08.2021г., с което за нарушението на чл.128 т.2 КТ на основание чл.416 ал.5 от КТ във вр. с чл.414 ал.1 от КТ наложил на дружеството - жалбоподател имуществена санкция в размер на 2 500,00 /две хиляди и петстотин/ лв.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства и доказателствени средства: гласни - показанията на свидетелката ЗДР. М. П., писмените доказателства, приобщени на основание чл. 283 НПК - жалба с вх. № 21068116/07.07.2021г., призовка на основание чл. 45 ал. 1 АПК, заповед № 977/ 21.08.2017г. за назначаване на Д.Г.И. на длъжността „директор“ на ДИТ-София, длъжностна характеристика за длъжността „директор“ на ДИТ - София, заповед № 1133/20.08.2018г. за назначаване на З.П. на длъжността „инспектор“, длъжностна характеристика за длъжността „инспектор“ в отдел „Условия на труд“, протокол за извършена проверка изх. № ПР 2123291/06.08.2021г., трудов договор № 1365/26.02.2021г., длъжностна характеристика за длъжността „управител склад“, 2 броя справки за приети и отхвърлени уведомления по чл.62 ал.5 КТ, служебна бележка № 174/01.03.2021г., пълномощно с нотариална заверка на подписите рег. № 171/31.01.2019г. на нотариус с рег. № 345 на НК, докладна от 21.06.2021г., заповед № 26/ 29.06.2021г., фиш за заплати за месец юни 2021г., молба за освобождаване от заемана длъжност от 15.06.2021г., заповед № 1101/21.07.2021г., заповед № 32 от 14.07.2021г., издадена от изпълнителния директор на "Колев и Колев" АД, отчет по сметка на „Първа инвестиционна банка“ АД за дата 28.07.2021г., изготвен на 29.07.2021г. и отчет по сметка в "Първа инвестиционна банка" АД за дата 16.08.2021г., изготвен на 17.08.2021г., обратна разписка, АУАН № 22- 007355/ 06.08.2021г., възражение с вх. № 1272486/ 09.08.2021г., НП № 22- 007355/ 26.08.2021г.

Съдът кредитира приобщените доказателства и доказателствени

средства, които прецени като еднопосочни, последователни и безпротиворечиви. Съдът кредитира показанията на свидетелката З.П., като намери, че същите са последователни и изцяло кореспондират на събраните писмени доказателства. Свидетелката е участвала при извършване проверката по спазване на трудовото законодателство от страна на въззивника и в съдебно заседание съобщава обстоятелствата по протичането ѝ и констатациите от същата. Свидетелката няма спомен за конкретните дати на извършените плащания на трудовото възнаграждение на служителя, което е закономерно предвид на изминалия период от време до разпита ѝ в съдебно заседание, но независимо от това заявеното от нея изцяло кореспондира на писмените доказателства, като не се констатира твърдените от процесуалния представител на въззивника значими противоречия. Съдът изцяло кредитира и писмените доказателства, въз основа на които изгради и изводите си за компетентност на актосъставителя и наказващия орган.

Въз основа на изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Административнонаказателното производство е образувано и срещу въззивника е повдигнато административнонаказателно обвинение въз основа на АУАН № 22-007355/06.08.2021г. , който е съставен от компетентен орган в рамките на материалната му и териториална компетентност. Съгласно чл.416 ал.1 от КТ актовете за нарушения на трудовото законодателство се съставят от държавни контролни органи, каквито съгласно чл.399, ал.1 от КТ са ИА "Главна инспекция по труда" и нейните подразделения, включително Дирекция "Инспекция по труда - София", чийто служител към датата на съставяне на акта е била свидетелката З.П., съставила акта.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение е издадено обжалваното НП, което е издадено от териториално и материално компетентен орган. Съгласно заповед № 3-0058 от 11.02.2014г. на Изпълнителния директор на ИА "Главна инспекция по труда" и на основание чл.416, ал.5 от КТ, директорите на съответните териториални инспекции по труда са оправомощени да издават наказателни постановления за нарушенията, установени от инспектори при съответната дирекция.

При съставяне на АУАН и издаване на НП са спазени и сроковете по чл. 34 ал. 1 и ал. 3 ЗАНН.

Съдът намери, че не е допуснато нарушение на процесуалните правила при съставяне и връчване на АУАН, който е съставен в присъствието на двама свидетели- М.Т. и Н.В., които са участвали при извършване на проверката, респективно - при установяване на нарушението /видно от протокол за извършена проверка изх. № ПР2123291/06.08.2021г./ и на упълномощен представител на дружеството. АУАН е подписан от съставителя, свидетелите и представляващия жалбоподателя, на когото е връчен и препис.

В АУАН и НП се съдържа описание на нарушението с посочване на всички съставомерни признаци и на обстоятелствата по извършването му, като са посочени датата и мястото на извършването му. В АУАН е допусната неточност по отношение посочване на нарушената разпоредба и като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 128 ал. 2 КТ. Доколкото обаче в АУАН са описани всички признаци от състава на нарушението, а разпоредбата на чл. 128 КТ не съдържа алинеи, като задължението на работодателя да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа е уредено в чл. 128 т. 2 КТ, вместо в посочената в АУАН несъществуваща разпоредба на чл. 128 ал. 2 КТ, съдът намира, че наказващият орган правилно и законосъобразно е приложил правомощието си по чл. 53 ал. 2 ЗАНН /доколкото са установени нарушението и нарушителят/ и при идентично описание на обстоятелствата на нарушението е наложил на въззивника имуществена санкция за нарушение на чл. 128 т. 2 КТ.

В досъдебната фаза на административнонаказателното производство не са допуснати твърденията от въззивника съществени нарушения на процесуалните правила. За наказващия орган не съществува задължение да изложи в наказателното постановление конкретните си съображения по наведените срещу АУАН възражения, още по-малко да ги приеме за основателни.

Съдът намери, че правилно е приложен и материалният закон. Редът за реализиране на ограничената имуществена отговорност на работника/служителя е установен в чл. 210 КТ. Този ред започва с издаване на писмена заповед от работодателя по чл. 210 ал. 1 КТ, в която трябва да са посочени основанията и размера на отговорността на работника/служителя. В едномесечен срок от връчването на заповедта работникът/служителят може да

оспори писмено основанието или размера на отговорността, в който случай работодателят може да предяви иск по съдебен ред /чл. 210 ал. 3 КТ/. Ако в същия срок /едномесечен/ заповедта не бъде оспорена, работодателят може да удържи дължимата сума от трудовото възнаграждение /чл. 210 ал. 4 КТ/. Т.е. преди изтичане на предвидения одномесечен срок работодателят няма право да пристъпи към извършване на удържки от трудовото възнаграждение на служителя/работника, тъй като едва след изтичането на този одномесечен срок и в зависимост от предприетото от служителя/работника поведение ще се определи дали той признава основанията за ангажиране на имуществената му отговорност или ги оспорва, в който случай работодателят следва да предяви претенцията си в съда. В случая въззивникът "Колев и Колев" АД е нарушил указаната в чл. 210 КТ процедура и е удържал суми от трудовото възнаграждение на служителя А.Г. не само преди изтичане на одномесечния срок по чл. 210 ал. 4 КТ, но и преди заповедта въобще да е била връчена на работника. Заповед № 32/14.07.2021г., с която работодателят "Колев и Колев" АД е наложил на служителя А.Г. удържки от трудовото му възнаграждение за месеците май и юни 2021г., е връчена на служителя едва на 02.08.2021г., видно от приетата като писмено доказателство обратна разписка. Същевременно определената в заповедта сума, представляваща удържки за месец юни 2021г., в размер на 375, 76 лева е удържана от трудовото възнаграждение на Георгиев за месец юни 2021г. при изплащането му на 28.07.2021г., видно от писмените доказателства - платежен фиш и отчет по сметка. Удържайки сумата от 375, 76 лева от дължимото трудово възнаграждение на служителя за месец юни 2021г., без да е спазена процедурата по чл. 210 КТ, работодателят "Колев и Колев" АД е нарушил задължението си по чл. 128 т. 2 КТ в установените срокове да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа.

Нарушението е извършено на 01.08.2021г., както е посочено и в АУАН и НП, тъй като трудовото възнаграждение на служителя А. Георгиев за месец юни 2021г. е следвало да бъде заплатено в пълен размер до края на месец юли 2021г. Така нарушението е извършено на първия следващ ден след изтичането на срока, в който, като е бил длъжен, работодателят не е заплатил трудовото възнаграждение в дължимия размер.

Предвид факта, че отговорността на юридическите лица е обективна /безвиновна/, субективната съставомерност на деянието не следва да бъде

обсъждана.

Неотносими са възраженията на въззивника в насока, че работодателят не е осъществил нарушението, за което е ангажирана имуществената му отговорност, тъй като служителят е допускал множество нарушения на трудовите си задължения. В настоящото производство съдът не следва да извършва преценка дали са основанията за ангажиране на ограничената имуществена отговорност на служителя, което евентуално би могло да е предмет на друго съдебно производство, а единствено дали работодателят е имал основание да извърши удържки от възнаграждението на служителя за месец юни 2021 г., след като е спазил процедурата по чл. 210 КТ. Отговорът на този въпрос е отрицателен по вече изложени съображения.

Неотносимо е и позоваването на нормата на чл. 245 ал. 1 КТ, която гарантира на работника/служителя при добросъвестно изпълнение на задълженията му изплащане на 60 на сто от brutното му трудово възнаграждение, но не по-малко от установената за страната минимална работна заплата. В случая неизплащането на пълния размер на уговореното трудово възнаграждение на служителя е резултат на извършено от работодателя нарушение на императивни норми на трудовото законодателство, уреждащи реда за ангажиране на ограничената имуществената отговорност на служителя. Работодателят "Колев и Колев" АД е пристъпил към реализиране на ограничената имуществена отговорност на служителя Г. без да е спазил реда, указан в чл. 210 КТ. Да се възприеме тезата на въззивника за липса на административно нарушение поради заплата на възнаграждението в размера по чл. 245 ал. 1 КТ означава да се заобиколят императивните разпоредби на КТ и да се допусне предварително реализиране на ограничената имуществена отговорност на работника, без значение дали последният е оспорил или не заповедта по чл. 210 ал. 1 КТ, стига налаганите от работодателя удържки да са такива, че на работника да се изплаща по-високия размер измежду 60 на сто от brutното му трудово възнаграждение и минималната работна заплата.

Не са основателни доводите за маловажност на нарушението. Няма основание за приложение на привилегированата разпоредба на чл. 415в КТ. Предвид задължителното тълкуване, дадено в Тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011 г. по тълк. д. № 7/2010 г. на ВАС специалният състав по глава XIX,

раздел II от КТ на "маловажно" административно нарушение по чл. 415в от КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН . При това в тези случаи не е предвидено освобождаване от административнонаказателна отговорност /за разлика от тези по чл. 28 от ЗАНН/, а налагане на същото по вид административно наказание - парична санкция, но в многократно по-нисък размер. За да се приложи обаче разпоредбата на чл. 415в ал. 1 КТ следва да се установи кумулативното наличие на две предпоставки: нарушението да е отстранено веднага след установяването му и от него да не са произтекли вредни последици за работника/служителя. В случая е налице първата предпоставка - представени са доказателства, че разликата до пълния размер на дължимото за месец юни 2021г. на служителя А,Г. трудово възнаграждение е била заплатена на 16.08.2021г., т.е. в срока на предписанието, дадено с протокол за извършена проверка изх. № ПР2123291/06.08.2021г. Не е налице обаче втората предпоставка, а именно да не са настъпили вредни последици за работника, като не могат да се споделят възраженията на въззивника, че в случая наказващият орган се е позовал на предполагаеми вреди, за да откаже да приложи нормата на чл. 415в ал. 1 КТ. Следва да се държи сметка за екзистенциалния характер на трудовото възнаграждение, което е основен източник на средства за издръжка на работника/служителя и неговото семейство и служи, за да обезпечи посрещане на ежедневните му потребности. На следващо място една от основните характеристики на трудовото правоотношение е неговата възмездност, като трудовото възнаграждение е насрещната престация за положената от работника/служителя работна сила. При добросъвестно изпълнение на трудовите си задължения работникът/служителят има очакването да получи трудово възнаграждение според уговореното, с което да осигури средствата за своята и на членовете на семейството си издръжка. Ето защо от неизплащането в срок и неизплащането в пълния уговорен размер на трудовото възнаграждение е неминуемо за работника/служителя да настъпят имуществени вреди /така и решение № 7061 от 27.11.2018 г. по адм. д. № 8412/2018 г. на АССГ, решение № 2712 от 20.04.2016 г. по адм. д. № 681/2016 г. на АССГ, решение № 4105 от 17.06.2019 г. по адм. д. № 2031/2019 г. на АССГ, решение № 2501 от 10.04.2019 г. по адм. д. № 11378/2018 г. на АССГ/.

Съгласно разпоредбата на чл. 414 ал. 1 КТ р аботодател, който наруши

разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв. При индивидуализиране на размера на имуществената санкция като смекчаващи отговорността обстоятелства следва да се ценят липсата на данни за предходни нарушения на трудовото законодателство, за които работодателят да е санкциониран, както и изплащането на разликата до пълния размер на уговореното възнаграждение в срока на даденото задължително предписание и преди издаване на наказателното постановление. Ето защо съдът намери, че адекватна на критериите по чл. 27 ал. 2 ЗАНН и от естество да осигури постигане на целите по чл. 12 ЗАНН е имуществена санкция в минималния предвиден в закона размер, а именно 1500, 00 лева, в който смисъл следва да се измени наказателното постановление.

Предвид всичко изложено депозирания жалба е частично основателна и наказателното постановление следва да се измени, като размерът на наложената имуществена санкция бъде намален до законовия минимум от 1500, 00 лева.

Предвид изхода на производството право на разноски има въззиваемата страна, каквато претенция е заявена в съдебно заседание. Като взе предвид фактическата и правна сложност на делото, обстоятелството, че в производството пред съда не са събрани доказателства, различни от представените пред наказващия орган в предсъдебната фаза на производството, както и че производството пред районния съд е приключило в едно съдебно заседание, съдът счете, че юрисконсултското възнаграждение, което въззивникът следва да заплати на въззиваемата страна за процесуалното представителство на последната, следва да е в минималния размер, предвиден в разпоредбата на чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно - 80, 00 лева.

Така мотивиран и на основание чл.63 ал.1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 22-007355/26.08.2021г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“- София, с което на

основание чл.416 ал.5 от КТ във р. с чл.414 ал.1 от КТ на „Колев и Колев“ АД, ЕИК 205365542 е наложена имуществена санкция в размер на 2 500, 00 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение на чл.128 т.2 КТ в частта относно наложената имуществена санкция, като **НАМАЛЯВА** размера ѝ от 2 500, 00 /две хиляди и петстотин/ лева на 1 500, 00 /хиляда и петстотин/ лева.

ОСЪЖДА на основание чл. 63 ал. 3 вр. ал. 5 ЗАНН „Колев и Колев“ АД, ЕИК 205365542, **ДА ЗАПЛАТИ** на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", адрес гр. София, бул. "Княз Александър Дондуков" № 3, сумата от 80, 00 /осемдесет/ лева - юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по реда на глава XII АПК пред Административен съд – София – град на основанията, предвидени в НПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____